ಮಲಯಾಳ ಮೂಲ: ಇ. ಹರಿಕುಮಾರ್
ಕನ್ನಡ ಅನುವಾದ: ಎಂ.ಎಸ್. ಲಕ್ಷ್ಮಣಾಚಾರ್

ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು....

ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಹಾಕಿದ್ದ ಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಜನಗಳು ತುಂಬಿದ್ದರು. ಚಪ್ಪರದ ನಡುವೆ ಅಲಂಕರಿಸಿದ್ದ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ಭತ್ತ ತುಂಬಿದ ಕೊಳಗವೂ, ಅದರಲ್ಲಿ ತೆಂಗಿನ ಹೊಂಬಾಳೆಯೂ ಇತ್ತು. ವರನ ದಿಬ್ಬಣ ಬರುವುದನ್ನೇ ಕಾಯುತ್ತಾ ನೆರೆದಿದ್ದ ಜನರು ಅಕ್ಷಮರಾಗುತ್ತಿದ್ದರು. ಚಪ್ಪರದ ಒಂದು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ನಾದಸ್ವರ ನುಡಿಸಲು ಕಾದಿದ್ದ ಓಲಗದವರು ಆದೇಶಕ್ಕಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತಿದ್ದರು. ಮಂಟಪದ ಮುಂಭಾಗದಲ್ಲಿ ಕುಳಿತಿದ್ದವರಲ್ಲಿ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಅದರಲ್ಲೂ ಒಂದು ಹುಡುಗಿಗೆ ಬೇಸರವಾಗತೊಡಗಿತು. ಅವಳೀ ಐದು ವರ್ಷ. ತುಂಬಿದ, ನವ ವಧುವಿನ ಪುಟಾಣಿ ತಂಗಿ ಶಾಲಿನಿ. ಕೊನೆಗೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಜತೆಗಾತಿಯರೊಂದಿಗೆ ಹೇಳಿದಳು.

'ಬನ್ರೀ, ನಾವು ಹಸಿರು ಮಿಡತೆ (Grass Hopper) ಯನ್ನು ಹಿಡಿಯೋಣ'

ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಅವರು ಕೇಳೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. 'ಹಸಿರು ಮಿಡತೆ ಎಂದರೆ ಯಾವುದೇ?'

'ಬನ್ನಿ, ನಾನು ತೋರಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ'

ಅವರೆಲ್ಲಾ ಎದ್ದು ಹೊರ ಹೊರಟರು.

'ನಾಲ್ಕು ಕನ್ಯೆಯರ ಪ್ರಯಾಣ ಎಲ್ಲಿಗೆ?' ಒಬ್ಬನು ಪರಿಹಾಸ್ಯದೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿದನು.

'ನಾವು ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ'

'ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯೇ?' ಅವನು ಅವಹೇಳನದೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿದನು.

'ಹೌದು' ಅವಳು ಗಂಭೀರವಾಗಿ ಹೇಳಿದಳು. ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಅಷ್ಟು ಸುಲಭವಾದ ವಿಷಯವೇನಲ್ಲವಲ್ಲ?

ಅವರ ಗಮನ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಿನ ಕಡೆಗಿತ್ತು. ಅದರ ಕಾಂಪೌಂಡ್ ಒಡೆದು ಬಿರುಕಾಗಿದ್ದ ಕಡೆಯಿಂದ ಅವರು ಆ ಹಿತ್ತಲನ್ನು ಪ್ರವೇಶಿಸಿದರು. ಅದೊಂದು ವಿಶಾಲವಾದ ಹಿತ್ತಲಾಗಿತ್ತು. ಎರಡು ಮಾವಿನ ಮರಗಳು, ಅನೇಕ ಪೊದೆಗಳು, ಇವುಗಳನ್ನು ಬಿಟ್ಟರೆ ಆ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ಇನ್ನೇನೂ ವಿಶೇಷವಿರಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ಹಳೆಯ ಕುಟುಂಬವು ನಿರ್ನಾಮವಾಗಿದ್ದಂತೆ, ಆ ಮಾಳಿಗೆಯ ಅವಶೇಷಗಳು ಈ ಹಿತ್ತಲು ಮಧ್ಯದಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದವು. ಹಿತ್ತಲಿನ ಇಕ್ಕೆಲಗಳಲ್ಲೂ ಹಿನ್ನೀರು ((Back waters) ಹರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ಈ ನಾಲ್ಕು ಹುಡುಗಿಯರು ಬಂದ ವಿಷಯವನ್ನು ಮರೆತು ಆ ಹಿನ್ನೀರಿನ ಅಂದಚೆಂದವನ್ನೇ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತರು. ವಿವಾಹ ಮಂಟಪದ ಸಡಗರದ ಗೊಂದಲವು ದೂರವಾಯಿತು. ಗೋಡೆಯ ಆಚೆಯ ಕಡೆ ಮಂಟಪದ ಮೇಲ್ಭಾಗವು ಕಾಣಿಸುತ್ತಿತ್ತು. ಅಷ್ಟು ದೂರದಿಂದ ನೋಡುವಾಗ ಮೊದಲೇ ಚಿಕ್ಕದಾಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಮನೆ ಅವಳಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಚಿಕ್ಕದಾದಂತೆ ತೋರಿತು. ಅಕ್ಕನ ಕೈ ಹಿಡಿಯುವ ವರನು ಇನ್ನೂ ಏಕೆ ಬರಲಿಲ್ಲವೆಂದು ಶಾಲಿನಿ ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಮಿನ್ನಿ ಕೇಳಿದಳು.

'ಹಸಿರು ಮಿಡತೆ ಎಲ್ಲಿ ಸಿಗುತ್ತೆ?'

ಅಲ್ಲಿಗೆ ಬಂದ ತನ್ನ ಉದ್ದೇಶ ಶಾಲಿನಿಗೆ ಆಗ ನೆನಪಾಯಿತು.

'ಇಲ್ಲೇ ಕಾಣುತ್ತೆ ಕಣ್ರೀ' ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡುತ್ತಾ ಅವಳೆಂದಳು. ಜೊತೆಗೆ ಹುಡುಕಾಡಲು ಆರಂಭಿಸಿದಳು. 'ನಾನೂ ನನ್ನ ಅಕ್ಕ ಆಟ ಆಡಲು ಇಲ್ಲಿಗೇ ಬರುವುದು'.

ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಶಾಲಿನಿಗೆ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸಿ ಅವಳ ಅಕ್ಕ ಹೊಸ ಬಟ್ಟೆ ತೊಡಿಸಿದ್ದಳು. ಹಣೆಗೆ ಪುಟ್ಟ ಬೊಟ್ಟು ಸಹ ಹಚ್ಚಿದ್ದಳು. ಅವಳು ತನ್ನ ಹಣೆಯನ್ನು ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿಕೊಂಡಳು. ಬೊಟ್ಟು ಇನ್ನೂ ಅಲ್ಲೇ ಇತ್ತು. ಅವಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡಿದ ನಂತರ ಅಕ್ಕ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

'ನಾಳೆಯಿಂದ ನೀನೇ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಬಟ್ಟೆ ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು. ಗೊತ್ತಾಯಿತೇ? ನಾನೂ ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂ-ಡು ಅವರ ಜೊತೆ ಹೊರಟು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ'

'ಅಲ್ಲ, ಅಕ್ಕ, ಭಾವನಿಗೆ ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯೇ ಇದ್ದರಾಗದೇ?'

ಅಕ್ಕ ಹೊರಟು ಹೋದರೆ ಉಂಟಾಗುವ ಶೂನ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಲೋಚಿಸುವ ಸಾಮರ್ಥ್ಯ ಅವಳಿಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಅದೆಲ್ಲಾ ಯೋಚಿಸುವಂತಿದ್ದರೆ ಅವಳಿಗೆ ಸಂಕಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಯಾವಾಗಲೂ ರೋಗದಿಂದ ಹಾಸಿಗೆ ಹಿಡಿದು ಮಲಗಿರುತ್ತಿದ್ದ ಅವಳ ತಾಯಿ ಅವಳ ಮಟ್ಟಿಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ನೆರಳಂತಿದ್ದಳು. ಅಕ್ಕನೇ ಅವಳ ವಿಷಯಗಳೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದುದು. ಅಕ್ಕನಿಂದ ಅವಳ ಪ್ರಶ್ನೆಗೆ ಉತ್ತರವೇನೂ ದೊರಕಲಿಲ್ಲ. ಅವಳ ಅಕ್ಕ ಒಂದು ಅವಳ ತಲೆ ಬಾಚಿ ಜಡೆ ಹಾಕುತಿದಳು. ಶಾಲಿನಿ ತನ ಪ್ರಶೆ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದಳು. ದೀರ್ಘ ನಿಟ್ಟುಸಿರು ಅಕ್ಕನಿಂದ ಹೊರ ಹೊಮ್ಮಿತು. ಅವಳು ಅಕ್ಕನನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ಅವಳ ಕಣ್ಣಲ್ಲಿ ನೀರಿತ್ತು.

'ನಮ್ಮ ಈ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆ ಆ ಭಾವನಿಗೆ ಹಿಡಿಸುತ್ತೋ ಇಲ್ಲವೋ?'

ಬಿಂದುವಿನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಅಷ್ಟೇ ಬಂದರೂ, ಈ ಚಿಕ್ಕ ಮನೆ, ಅದಕ್ಕೆ ಶಾಶ್ವತ ಶಾಪದಂತಿದ್ದ ದಾರಿದ್ರ್ಯವೂ ಎಂದೇ ಅವಳು ಹೇಳ ಬಯಸಿದ್ದಳು. ಆದರೆ ಬಿಂದುವಿಗೆ ದಾರಿದ್ರ್ಯದಿಂದ ಸ್ವಲ್ಪವೂ ಕಷ್ಟವಿರಲಿಲ್ಲ. ಆದರೆ ಅವರೊಂದಿಗೆ ಪ್ರೀತಿಯೂ ನಾಸ್ತಿ ಆದರೆ? ಅವಳಿಗೆ ಹೇಗಾದರೂ ಆ ಮನೆಯಿಂದ ಪಾರಾಗಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಅದು ಸ್ವಾರ್ಥ ಎಂದು ಅವಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಕಬಂಧ ಹಸ್ತಗಳಿಂದ ಪಾರಾಗಲು ಇಚ್ಛಿಸಿದ್ದಕ್ಕಿಂತ ಪ್ರೀತಿ ವಿಶ್ವಾಸಗಳನ್ನರಸಿ ಹೊರ ಬೀಳ ಬಯಸಿದ್ದಳು. ಅವಳು ತನ್ನ ಸಂಕಟವನ್ನಡಗಿಸಿಕೊಂಡು, ಪುಟ್ಟ ತಂಗಿಯ ಮುದ್ದು ಮುಖವನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಹೇಳಿದಳು.

'ಶಾಲಿನಿ, ನೀನು ದೊಡ್ಡವಳಾದ ಮೇಲೆ ಒಬ್ಬ ಸುಂದರ ಯುವಕನು ಬಂದು ನಿನ್ನನ್ನು ಮದುವೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುವನು. ಆಗ ನೀನೂ ಇಲ್ಲಿಂದ ಪಾರಾಗುತ್ತೀಯ'.

'ಆ ಯುವಕನು ಯಾವಾಗ ಬರುತ್ತಾನಕ್ಕ?'

'ನೀನು ದೊಡ್ಡವಳಾದ ನಂತರ'

ಅದು ಅವಳು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸುವ ತಂತ್ರವಾಗಿತ್ತು. ಅದರಲ್ಲಿ ಅವಳು ಮುಳುಗಿದಂತೆ ನಿಂತಳು.

ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಗಳು ಅಡಗಿ ಕುಳಿತಿವೆ. ಅಕ್ಕನ ವಿವಾಹ ನಿಶ್ಚಯದ ದಿನದಂದು ರಜನಿಯ ಜೊತೆ ಆ ಹಿತ್ತಲಲ್ಲಿ ನಡೆಯುವಾಗ ಶಾಲಿನಿ ಎಷ್ಟೋ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಗಳನ್ನು ಕಂಡಿದ್ದಳು. ಇಂದು ಅವೆಲ್ಲಾ ಎಲ್ಲಿ ಹೋದವು? ಮೀನುವೂ, ಮಿನಿಯೂ, ಸಜಿಯೂ ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದರು. ಏನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿರುವುದೆಂದು ಅವರಿಗೇ ಸರಿಯಾಗಿ ತಿಳಿಯದು. ಏನಾದರೂ ಒಂದು ವಸ್ತು ಅವರಿಗೆ ತಮ್ಮ ಮುಂದೆ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷವಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ ಎಂಬಂತೆ ಅವರು ಹುಡುಕಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಸಜಿ ಕೇಳಿದಳು:

NEXT PAGE....

'ಆ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆ ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಾಗಿರುತ್ತೆ?'

'ಇಗೋ ಇಷ್ಟು' ಶಾಲಿನಿ ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ತೋರು ಬೆರಳನ್ನು ತೋರಿದಳು. 'ಹಸಿರು ಬಣ್ಣಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ಹಿಡಿಯಲು ಹೋದರೆ ನುಣುಚಿಕೊಂಡು ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಹಾರಿ ಹಾರಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ'.

ತೋರು ಬೆರಳಷ್ಟು ಉದ್ದಕ್ಕಿರುವ ಹಸಿರು ಬಣ್ಣವುಳ್ಳ, ಹಿಡಿದುಕೊಂಡರೆ ನುಣುಚಿಕೊಂಡು ಹಾರಿ ಹೋಗುವ ಸ್ವಭಾವವುಳ್ಳದ್ದೂ ಆದ ಒಂದು ಜಂತುವನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಾ ಆ ಹುಡುಗಿಯರು ಬಿಸಿಲಿನಲ್ಲಿ ನಡೆದರು.

ಮಿನಿ ಕೇಳಿದಳು. 'ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಯಾಕೆ ಹಿಡಿಯಬೇಕು?'

'ಯಾಕೆ ಗೊತ್ತಾ?' ಶಾಲಿನಿ ಹೇಳಿದಳು. 'ಹಣ ಸಿಗುತ್ತೆ. ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮನೆಗೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಹೋದರೆ ಧಾರಾಳ ಹಣ ಸಿಗುತ್ತೆ ಎಂದು ನಮ್ಮ ಅಕ್ಕ ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು'

ಅಕ್ಕ ಈ ವಿಷಯ ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಮುಂಚೆಯೇ ಹೇಳಿದ್ದಿದ್ದರೆ ಚೆನ್ನಾಗಿತ್ತು. ಕಳೆದ ಸಲ ಅವಳು ಎಷ್ಟೋ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಗಳನ್ನು ಎಣಿಸಿದ್ದಳು. ಸ್ನೇಹಿತೆಯರೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಸದಭಿಪ್ರಾಯವುಂಟಾಗಿದೆಯೆಂದು ಶಾಲಿನಿಗೆ ಅರ್ಥವಾಯಿತು. ಹಣವನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಬಹುದು ಎನ್ನುವುದಾದರೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ಕಷ್ಟ ಪಟ್ಟರೂ ತೊಂದರೆ ಇಲ್ಲ. ಆ ಹುಡುಗಿಯರ ಮನೆಗಳಲ್ಲೂ ದಾರಿದ್ರ್ಯದ ಅಶ್ಲೀಲ ಸಾನ್ನಿಧ್ಯವೂ, ಕುಡಿಯುವ ತಂದೆಯರೂ ಇದ್ದಾರೆ. ಬಹಳ ಹೊತ್ತು ಹುಡುಕಾಡಿದರೂ ಒಂದಾದರೂ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಕಾಣದಾದಾಗ ಮಿಕ್ಕ ಮೂರು ಜನ ಹುಡುಗಿಯರೂ ಬೇಸರಗೊಂಡಂತೆ ತೋರಿತು. ಅವರೆಂದರು.

'ನಾವು ಹಿಂದಕ್ಕೆ-ಹೋಗೋಣ'

'ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ನೋಡಿ ಬಿಟ್ಟು ಹೋಗೋಣ ಕಣೆ' ಶಾಲಿನಿ ಹೇಳಿದಳು. 'ನಮಗೆ ಅದು ಸಿಕ್ಕದಿರುವುದಿಲ್ಲ'

ಶಾಲಿನಿಗೆ ಅವರನ್ನು ಹೇಗಾದರೂ ಹಿಡಿದು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಿತ್ತು. ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಅವಳಿಗೆ ಅವರ ಸಹಾಯದ ಅಗತ್ಯವಿತ್ತು. ಹಿಡಿಯದೆ ಹಿಂದಿರುಗಿ ಹೋಗಲು ಅವಳು ಸಿದ್ಧಳಿರಲಿಲ್ಲ.

ಇಲ್ಲಿ ಒಂದು ಆ ಪುಟ್ಟ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಗುರುಗಳನ್ನು ವಂದಿಸುವ ಕಾರ್ಯಕ್ರಮ ನಡೆಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಗುರುಜನರು ಸಾಲಾಗಿ ನಿಂತಿದ್ದರು. ವೀಳ್ಯದೆಲೆಯಲ್ಲಿ ಅಡಿಕೆಯಿಟ್ಟು ಅದರ ಮೇಲೆ ಬೆಳ್ಳಿನಾಣ್ಯವನ್ನು ದಕ್ಷಿಣೆಯಾಗಿಟ್ಟು ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಕಾಲುಗಳಿಗೂ ನಮಸ್ಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಮೊದಲು ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಿಗೆ ದಕ್ಷಿಣೆಯನ್ನಿತ್ತು ನಮಸ್ಕರಿಸಿದಳು. ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರ ಕಾಲುಗಳಿಗೆ ನಮಸ್ಕರಿಸುವಾಗ, ಅವರ ಬಗೆಗಿನ ನೆನಪುಗಳು ಅವಳ ಮನದಲ್ಲಿ ತುಂಬಿ ನಿಲ್ಲುತ್ತಿದ್ದವು. ತಂದೆಯ ಕಷ್ಟಗಳು ಆರಂಭವಾಗಿದ್ದೇ ಆ ದೊಡ್ಡಪ್ಪನಿಂದ ಎಂಬುದನ್ನು ಅವಳು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಳು. ವಯಸ್ಸಾದ ತಂದೆ ತಾಯಿಗಳನ್ನು ತಾನೇ ನೋ-ಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿ ಕುಟುಂಬದ ಸ್ವತ್ತಿನ ತೊಂಭತ್ತು ಶತಮಾನವನ್ನು ಲೂಟಿ ಮಾಡಿದ ಮನುಷ್ಯ. ಕೊನೆಗೆ ಯಾರಿಗೂ ಬೇಡವಿದ್ದ ಈ ಸ್ಥಳವನ್ನೂ ಸಹ 'ಇದಕ್ಕೆ ನೀನು ಅರ್ಹನಲ್ಲದಿದ್ದರೂ ನಾನು ನಿನಗೆ ದಾನವಾಗಿ ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೇನೆ' ಎಂಬಂತೆ ಆತನು ಭಾಗಿಸಿ ಕೊಟ್ಟದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯವರು ಅದರಿಂದಲೇ ತೃಪ್ತರಾಗಬೇಕಾಗಿ ಬಂತು. ಎರಡು ಕಂಬದಷ್ಟು ಆಳವಾಗಿ ಮಣ್ಣು ತೆಗೆದು ತೋಡಿದರೆ ಉಪ್ಪುನೀರು ಸೋರುವಂತಹ ಈ ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿ ಬಿಂದು ಒಂದು ಕಳ್ಳಿಗಿಡದಂತೆ ಬೆಳೆದಳು.

ಎರಡನೆಯವನಾಗಿ ಸೋದರಮಾವನು ನಿಂತಿದ್ದನು. ತಾಯಿಯ ತಮ್ಮ. ಆತನು ಹೊಸ ಪ್ಯಾಂಟ್, ಷರ್ಟ್ ಧರಿಸಿ, ಪೂಸ್ ಅನ್ನೂ ಬಿಚ್ಚದೆ ಅವಳ ಮುಂದೆ ನಿಂತಿದ್ದನು. ಪಕ್ಕದಲ್ಲೇ ನಿಂತಿದ್ದ ಅವಳ ಸೋದರ ಅತ್ತೆ ಕಾಂಚೀಪುರಂ ಸೀರೆ ಉಟ್ಟಿದ್ದಳು. ನಾಲ್ಕು ಸಾವಿರ ಬೆಲೆ ಬಾಳುವ ಸೀರೆ. ಆ ಸೀರೆಯ ಬಗ್ಗೆ ಆಕೆ ಹೇಳಿದಳು: 'ಆರು ಸಾವಿರ ರುಪಾಯಿ ಬೆಳೆ ಬಾಳುವ ಸೀರೆ ತೆಗೆದುಕೋ ಎಂದು ಇವರು ನನಗೆ ಹೇಳಿದರು. ಆದರೆ ನನಗೆ ಈ ಸೀರೆ ಇಷ್ಟವಾಯಿತು. ಮಿಕ್ಕ ಎರಡು ಸಾವಿರ ರು.ಗಳಿಗೆ ನೀನೊಂದು ಓಲೆ ತೆಗೆದುಕೋ ಎಂದು ಇವರು ಹೇಳಿದರು. ನನಗೀಗ ಕಿವಿಯೋಲೆ ಏನೂ ಬೇಡ ಎಂದೆ. ಎಂಟು ಜೋಡಿ ಕಿವಿಯೋಲೆಗಳನ್ನು ಹಾಕಿಕೊಳ್ಳಲು ಸಮಯ ಬೇಡವೇ? ನಾನು ಅದಕ್ಕೆ ಹೇಳಿದೆ. ಇನ್ನೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಹಣ ಸೇರಿಸಿ, ಮಗಳು ರಜನಿಗೆ ಒಂದು ಬಳೆ ತೆಗೆದುಕೊಡಿ ಅಂದೆ...'

ಬಿಂದು ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ಇವರೆಲ್ಲಾ ಸೇರಿ ನನ್ನ ಮನಸ್ಸಿನ ನೆಮ್ಮದಿಯನ್ನೇಕೆ ಕೆಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ? ತನ್ನ ಮದುವೆಯ ಸೀರೆಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರಕ್ಕಿಂತ ಕಡಿಮೆ ಬೆಲೆಯೇ ಇರುವುದು. ಅವಳಿಗೆ ಒಂದು ಸೀರೆ – ಕು-ಂಕುಮದ ಬಣ್ಣದ್ದು – ಇಷ್ಟವಾಗಿತ್ತು. ಅದರ ಬೆಲೆ ಎರಡು ಸಾವಿರದ ಐನೂರು ರುಪಾಯಿಯಾಗಿತ್ತು. ಜರಿ, ಬಾರ್ಡರ್, ಅಂದದ ಸೆರಗು ಇದ್ದ ಆ ಸೀರೆಯನ್ನು ಕೊಂಡುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲವೆಂದು ತಿಳಿದಿದ್ದೂ, ಅವಳು ಬಹು ಹೊತ್ತು ಆ ಸೀರೆಯನ್ನು ಅಂಗಡಿಯಲ್ಲೇ ಕೈಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದೇ ನಿಂತಿದ್ದಳು.

ಬಿಂದು ತನ್ನ ವಿವಾಹದ ನಿಶ್ಚಯದ ದಿನವನ್ನು ನೆನೆಸಿಕೊಂಡಳು. ಅಂದು ಸಾಯಂಕಾಲ ತಂದೆಯವರು ತಮ್ಮದೇ ಒಂದು ಡ್ರಿಂಕ್ಸ್ ಪಾರ್ಟಿ ನಡೆಸಿದ್ದರು. ದೊಡ್ಡಪ್ಪನೂ, ಸೋದರಮಾವನೂ, ಇಬ್ಬರು ಮೂವರು ಸ್ನೇಹಿತರೂ ಬಹಳ ಹೊತ್ತಿನವರೆಗೂ ಕುಡಿಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದರು. ಸೋದರಮಾವನು ಕುಡಿಯುತ್ತಿರುವಾಗ ಮಧ್ಯದಲ್ಲೇ ಎದ್ದು ನಿಂತು ಪ್ರಕಟಣೆ ಮಾಡಿದ್ದರು.

'ನನ್ನ ಸೋದರ ಸೊಸೆಯ ಮದುವೆ 'ನಾನು' ನಡೆಸಿಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಆತ ತನ್ನ ಎದೆಯ ಮೇಲೆ ಬಲವಾಗಿ ತಟ್ಟುತ್ತಾ ನಡುಗುತ್ತಾ ಬಲಹೀನವಾಗತೊಡಗಿದ್ದ ತನ್ನ ನಾಲಗೆಯಿಂದಲೇ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದ್ದರು. ಇದನ್ನು ಕೇಳಿದ್ದಾಗ ತಂದೆಗೆ ಬಲು ಸಂತೋಷವಾಗಿತ್ತು. ಭಾವಮೈದುನನಿಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಪೆಗ್ ಸುರಿದುಕೊಟ್ಟರು. ದೊಡ್ಡಪ್ಪನೂ ಒಳ್ಳೆಯ ಮೂಡ್‌ನಲ್ಲಿ ಇದ್ದರು. ಆತನೂ ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸಿದರು 'ವಿವಾಹ ಭೋಜನದ ಖರ್ಚು ನನ್ನದು. ಮಿಕ್ಕವರು ಯಾರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಚಿಂತಿಸಬೇಡಿ' ಇನ್ನು ಬೇರೇನು ಬೇಕು?

ರಾತ್ರಿ ಮೂರು ಗಂಟೆಯಾಗುವ ವೇಳೆಗೆ ಎಲ್ಲರೂ ಒಂದು ವಿಧದಲ್ಲಿ ನಿದ್ರೆಯಲ್ಲಿ ಮುಳುಗಿದ್ದರು. ಬಿಂದು ಅವಳ ಕೋಣೆಗೆ ಹೋಗಿ ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಚಾಪೆ ಹಾಸಿ ಎಲ್ಲೋ ಮುದುರಿ ಮಲಗಿದ್ದ ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ತಂಗಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಬಂದು ತನ್ನ ಬಳಿ ಮಲಗಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಳು. ಇದಕ್ಕೂ ಮೊದಲೇ ಬಿಂದುವಿನ ಸೋದರತ್ತೆಯು ಬಿಂದುವಿನ ಮಂಚವನ್ನಾಕ್ರಮಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದರು. ಬಿಂದುವಿಗೆ ನಿದ್ರೆ ಬರಲು ಸಾಧ್ಯವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ. ಅಂದು ಅವಳ ವಿವಾಹ ನಿಶ್ಚಯವಾಗಿತ್ತು. ಆದು ಅವಳ ದಿವಸವಾಗಿತ್ತು. ಅಂದು ಅವಳು ರಾತ್ರಿ ಎರಡು ಗಂಟೆಯವರೆಗೂ ಮಿಕ್ಕವರು ಊಟ ಮಾಡಿದ ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ತೊಳೆದೂ, ಕುಡಿಯುತ್ತಾ ಕುಳಿತಿದ್ದವರಿಗೆ ಬಿಸಿ ಬಿಸಿಯಾಗಿ ಮೀನನ್ನು ಹುರಿದು ಕೊಟ್ಟೂ, ಅವರಲ್ಲೊಬ್ಬನು ವಾಂತಿ ಮಾಡಿದಾಗ ಅದನ್ನು ಬಾಚಿ ಎತ್ತಿ ಅಲ್ಲಿ ಶುದ್ಧ ಮಾಡಿಯೂ ಸುಸ್ತಾಗಿದ್ದಳು. ಅದರ ಮಧ್ಯೆ ಒಬ್ಬೊಬ್ಬರಿಗೂ ಹಾಸಿಗೆ, ಚಾಪೆ, ದಿಂಬುಗಳನ್ನು ಹುಡುಕಿ ತೆಗೆದೂ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಪೊಳ್ಳು ವಾಗ್ದಾನಗಳೂ, ಆತ್ಮಪ್ರಶಂಸೆಗಳೂ ನಿಶ್ಶಬ್ದವಾಗಿದ್ದವು. ಅಂದು ಮಧ್ಯಾಹ್ನ ನಡೆದ ಸಮಾರಂಭದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಬೆರಳಿಗೆ ಉಂಗುರ ತೊಡಿಸಿದ ಆ ಯುವಕನನ್ನು ನೆನೆದಳು. ಪ್ರಕಾಶದ ಸಣ್ಣದೊಂದು ಕಿರಣ... ಅವಳಿಗೆ ಜೋರಾಗಿ ಅಳಬೇಕೆನಿಸಿತ್ತು.

ಚಪ್ಪರದಲ್ಲಿ ಗಡಿಬಿಡಿ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತು. ಅದರ ಮಧ್ಯೆ ನಾದಸ್ವರದ ಶಬ್ದ ಕೇಳಿಬಂದಿತು.

'ಮದುವೆ ಪ್ರಾರಂಭವಾಯಿತೆಂದು ತೋರುತ್ತದೆ' ಮಿನಿ ಹೇಳಿದಳು.

'ಈಗ ನಾವು ಹೋಗಬೇಡವೇ?' ಸಖಿ ಕೇಳಿದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾಗತೊಡಗಿತು.

'ಅಮ್ಮ ನನ್ನನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿದ್ದಾಳೋ ಏನೋ?'

'ನಾನು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ' ಮಿನಿ ಹೇಳಿದಳು.

ತನ್ನ ಮೂವರು ಜೊತೆಗಾತಿಯರೂ ಮೆಲ್ಲನೆ ಮನೆಯ ಕಡೆಗೆ ಧಾವಿಸಿ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಶಾಲಿನಿ ಸಂಕಟದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಳು. ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯದೆ ಅವಳಿಗೆ ಹೋಗುವ ಮನಸ್ಸಾಗಲಿಲ್ಲ. ಒಂದು ವಾರದ ಹಿಂದೆ ನಡೆದದ್ದನ್ನು ಅವಳು ನೆನೆದಳು. ಅಂದು ಸಂಜೆ ದೀಪ ಹಾಕಿದ ನಂತರ ದೇವರ ಮುಂದೆ ಕುಳಿತು ಸ್ತೋತ್ರಗಳನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿರುವಾಗ ಅದು ಒಳಕ್ಕೆ ಬಂದಿತ್ತು. ಹಸಿರು ಬಣ್ಣದ, ಉದ್ದದ ಕಾಲುಗಳುಳ್ಳ ಹುಳು. ಅವಳು ಆ ಹುಳುವನ್ನೋಡಿಸಲು ನೋಡಿದಳು. ಹಿಂದೊಮ್ಮೆ ಅದರಂತಿದ್ದ ಹುಳು ತನ್ನ ಉಡುಪಿನೊಳಕ್ಕೆ ಹತ್ತಿ ತೊಂದರೆ ಕೊಟ್ಟಿತ್ತು. ಒಂದು ಹಂಚಿ ಕಡ್ಡಿ ತೆಗೆದುಕೊಂಡು ಅದನ್ನು ಓಡಿಸಲು ನೋಡಿದಾಗ ಅಕ್ಕ ಹೇಳಿದ್ದಳು.

'ಮಗು, ಅದನ್ನು ಓಡಿಸಬಾರದು'

'ಯಾಕೆ? ಅಕ್ಕ!'

'ಯಾಕೆ ಅಂದರೆ... ಅದೊಂದು ಹಸಿರು ಮಿಡತೆ. ಅದು ಮನೆಯೊಳಕ್ಕೆ ಬಂದರೆ ಆ ಮನೆಗೆ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹಣ ಹರಿದು ಬರುತ್ತದೆ.'

ಅದು ಹಾಗೆಯೇ ತಪ್ಪಿಸಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅಕ್ಕ ಹಾಗೆ ಹೇಳುವುದು ಸ್ವಲ್ಪ ತಡವಾಗಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಕೆಂಬೂತ ಪಕ್ಷಿಯ ವಿಷಯವನ್ನೂ ಅಕ್ಕನೇ ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಅದನ್ನು ನೋಡುವುದೇ ಒಂದು ಅದೃಷ್ಟವಂತೆ. ಆದರೆ ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ವಿಷಯವನ್ನು ಯಾರೊಂದಿಗೂ ಹೇಳಬಾರದಂತೆ. ಹೇಳಿದರೆ ಆ ಅದೃಷ್ಟ ನಷ್ಟವಾಗುತ್ತಂತೆ.'

. ಹಣವನ್ನು ತಂದು ಕೊಡದೆಯೇ ಹಾರಿ ಹೋಗಿತ್ತು. ಅಕ್ಕ ತಂದೆಯೊಂದಿಗೆ ಜಗಳವಾಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಜಗಳ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಕಾಯಿಯ ನೆಕ್‌ಲೇಸ್‌ಗಾಗಿ.

'ನಾನು ಇನ್ನೇನೂ ಕೇಳುತ್ತಿಲ್ಲಪ್ಪ. ಒಂದು ಮಾವಿನಕಾಯಿ ನೆಕ್‌ಲೇಸ್ ಮಾತ್ರ ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಅದಾದರೂ ಮದುವೆಗಾಗಿ ಕೊಂಡು ಕೊಡಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲವೇ?'

ಬಿಕ್ಕಿ ಬಿಕ್ಕಿ ಅಳುವುದು ನಡೆದೇ ಇತ್ತು.

'ಈ ಒಂಟಿ ಚೈನ್ ಅನ್ನು ಮಾತ್ರ ಹಾಕಿಕೊಂಡು ಮದುವೆಯ ಚಪ್ಪರಕ್ಕೆ ಬಂದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಹೇಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸಲಿ ಅಪ್ಪಾ? ವರನ ಮನೆಯವರು ಏನೂ ಬೇಡವೆಂದು ಹೇಳಿ ದಾಕ್ಷಿಣ್ಯ ಏನೂ ಕೊಂಡು ಕೊಡಬಾರದೆಂದಿದೆಯೇನಪ್ಪ?'

'ನಾನು ಇನ್ನೂ ಒಂದು ಹುಡುಗಿಯ ಮದುವೆ ಮಾಡಬೇಕಿದೆ ಎಂಬುದು ನಿನಗೆ ಜ್ಞಾಪಕವಿರಬೇಕು'

'ಅದಕ್ಕೆ ಇನ್ನೂ ಹದಿನೈದು ವರ್ಷಗಳಿವೆ ಅಪ್ಪ. ಇಷ್ಟಕ್ಕೂ ಅದು ನಿಜವಾದ ಕಾರಣವೇ ನಲ್ಲ. ನಿಮಗೆ ನನ್ನ ಮೇಲೆ ಪ್ರೀತಿ ಇಲ್ಲ. ಅಷ್ಟೇ'

ಅಮ್ಮ ಒಂದಕ್ಷರವೂ ಮಾತನಾಡದೆ ನಿಂತಿದ್ದರು. ಶಾಲಿನಿಗೆ ಅಮ್ಮ ಏನಾದರೂ ಹೇಳಬಹುದೆಂಬ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಇತ್ತು. ಅಕ್ಕನ ಪರವಾಗಿ, ಅಂದಾದರೂ, ಅಕ್ಕನನ್ನು ಸಮಾಧಾನ ಪಡಿಸಲೋಸುಗವಾದರೂ ಅಮ್ಮ ಬಾಯಿ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಬಾಡಿದ ಗಿಡದಂತೆ ಅಕ್ಕ ಸೊರಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಅಮ್ಮ ನಿಂತೇ ಇದ್ದಳು.

* * *

ಅಂದು, ವಿವಾಹ ನಿಶ್ಚಯದ ದಿನ ಉಂಟಾದ ವಾಗ್ದಾನ ಪ್ರಖ್ಯಾಪನೆಗಳು ಬೆಳಿಗ್ಗೆ ಆ ಮತ್ತಿನಿಂದ ಇಳಿಯುವುದರೊಂದಿಗೇ ಮಾಯವಾದವು. ಹಣದ ಚೀಲದೊಂದಿಗೆ ಸೋದರ ಸೊಸೆಯ ಮದುವೆಯನ್ನು ನಡೆಸಲು ಬರುವ ಭಾವಮೈದುನ, ತಮ್ಮನ ಮಗಳ ವಿವಾಹ ಭೋಜನ ನಡೆಸಲು ಹಣದೊಂದಿಗೆ ಬರುವ ಅಣ್ಣನ ಆಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದೆಯವರು ಕಾದೇ ಇದ್ದರು. ಆ ನಿರೀಕ್ಷೆ ಹುಸಿಯಾಯಿತೆಂದು ಮನದಟ್ಟಾಗ ತೊಡಗಿದಾಗ ಹಣಕ್ಕೆ ತಲೆ ಕೆಳಗಾಗಿ ನಿಂತು ಪ್ರಯತ್ನಿಸಲಾರಂಭಿಸಿದರು.

ಅಕ್ಕ ಅಮ್ಮನೊಂದಿಗೆ ವಾದಿಸಲು ಹೋಗುವುದಿಲ್ಲ. ಆದರಿಂದ ಏನೂ ಪ್ರಯೋಜನವಿಲ್ಲವೆಂದು ಅವಳಿಗೆ ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ಶಾಲಿನಿಗೂ ಗೊತ್ತಿತ್ತು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯಿಂದ ತನಗಾಗುತ್ತಿದ್ದ ಅನ್ಯಾಯವನ್ನು ಬಿಂದು ಹಲ್ಲು ಕಚ್ಚಿ ಸಹಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತಾಗಿ ಬರುವ ತಂದೆಯ ಕೆಂಪಾದ ಕಣ್ಣುಗಳನ್ನು ಎದುರಿಸಲಾಗದೆ ಶಾಲಿನಿ ಎಲ್ಲಾದರೂ ಬಚ್ಚಿಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಳು. ತೂರಾಡುತ್ತಾ ತಂದೆಯವರು ನಡೆದು ಬರುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡರೆ ಅವಳು ತನ್ನ ಹಾಸಿಗೆಯ ಮೇಲೆ ಮುದುರಿ ಮಲಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅಮ್ಮ ಕಾಲುಗಳ ಕೀಲು ನೋವು ಮತ್ತು ಶೀತದ ಸೆಳೆತದ ಕಾರಣದಿಂದಾಗಿ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಮುಂಚೆಯೇ ಮಲಗಿ ಬಿಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಅಕ್ಕ ಎದ್ದು ಬಂದು ತಂದೆಯವರಿಗೆ ಊಟ ಬಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆ ಒದರುವ ಕೆಟ್ಟ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತುಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಕೇಳುತ್ತಲೂ ಇದ್ದಳು.

ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕೇಳಿ ಬರುವ ಕಪ್ಪೆಗಳ ವಟರ್–ವಟರ್ ಶಬ್ದದಂತೆ ಅಕ್ಕ ಅದಕ್ಕೆ ಹೊಂದಿಕೊಂಡು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು.

'ಇದ್ದು ಏನೇ ಆಗಲಿ ನನಗೆ ಮಾವಿನಕಾಯಿ ನೆಕ್‌ಲೇಸ್ ಕೊಂಡು ಕೊಡಬೇಕು' ಬಿಂದು ಹೇಳಿದ್ದಳು.

ತಂದೆ ಅದಕ್ಕೆ ಉತ್ತರವೀಯದೆ ಹೊರಗೆ ಹೊರಟು ಹೋಗಿದ್ದರು. ಮದುವೆಗೆ ಕೇವಲ ಒಂದು ವಾರ ಮಾತ್ರವಿತ್ತಷ್ಟೆ. ಎಲ್ಲಿಂದಲಾದರೂ ಹಣ ಹೊಂದಿಸಿ ತನಗೆ ಮಾವಿನ ಕಾಯಿಯ ನೆಕ್‌ಲೇಸ್ ಕೊಂಡುಕೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರೆಂದು ಅವಳು ಕಾಯುತ್ತಲೇ ಇದ್ದಳು. ರಾತ್ರಿ ಹೊತ್ತು ಮೀರುತ್ತಿದ್ದಂತೆ ಸುರುಟಿ ಹೋದ ತನ್ನ ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳನ್ನು ತಂದೆಯ ಆಗಮನದೊಂದಿಗೆ ಅವಳು ಹುದುಗಿಟ್ಟಳು. ಯಥಾ ಪ್ರಕಾರ ಆತನು ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಡಿದೇ ಬಂದಿದ್ದರು. ಆತನಿಗೆ ಬಡಿಸುವಾಗ ಏನಾದರೂ ಹೇಳುತ್ತಾರೇನೋ ಎಂದು ಅವಳು ಆಸೆಯಿಂದ ಕಾದಿದ್ದಳು. ಆತ ಬಾಯೇ ಬಿಡಲಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಗೆ ಅವಳೇ ಕೇಳಿದಳು.

'ಅಪ್ಪ ಮಾವಿನಕಾಯಿ ನೆಕ್‌ಲೇಸ್ ತಂದಿರಾ?'

'ಹೂಂ... ತೆಂಗಿನಕಾಯಿಯ ಹಾರ... ನನ್ನ ಬಾಯಲ್ಲಿ ಕೆಟ್ಟ ಮಾತು ಬರಿಸಬೇಡ'. ಆತನು ಕೋಪದಿಂದ ಹೇಳಿದನು.

'ಅಪ್ಪಾ, ನಿಮಗೆ ಕುಡಿಯಲು, ಕುಡಿಸಲು ಬೇಕಾದಷ್ಟು ಹಣವಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ನನಗಾಗಿ ಏನಾದರೂ ಕೊಳ್ಳಬೇಕಾದರೆ ಮಾತ್ರ ಕಾಸು ಸಹ ಇರುವುದಿಲ್ಲ'

'ಏನು ಬೊಗಳುತ್ತಾ ಇದೀಯೆ!' ಅಪ್ಪ ಚೀರಿದರು.

'ನಾನು ಹೇಳಿದ್ದರಲ್ಲಿ ತಪ್ಪೇನಿದೆ ಅಪ್ಪಾ? ನನ್ನ ಮದುವೆ ನಿಶ್ಚಯವಾದ ದಿನ ನೀವು ಕುಡಿದು ಹಾಳು ಮಾಡಿದ ಹಣದಲ್ಲಿ ನನಗೆ ಇನ್ನೂ ಒಳ್ಳೇ ಸೀರೆ ತರಬಹುದಿತ್ತಲ್ಲಾ? ಈಗ ನಿಮ್ಮ ಅಣ್ಣ, ಭಾವ ಮೈದುನ ಇಬ್ಬರೂ ಎಲ್ಲಿ? ಪತ್ತೆಯೇ ಇಲ್ಲವಲ್ಲ? ಅವರು ಯಾರಾದರೂ ಅನಂತರ ತಿರುಗಿ ನೋಡಿದರೇ? ಅಂದು ಅವರಿಗೆ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಕುಡಿಸಿದ್ದೇ. ಆಮೇಲೆ ಅವರೇನಾದರೂ ಈ ಕಡೆ ಬಂದರೇನು?'

ಅಪ್ಪ ಹತ್ತಿರ ಬಂದದ್ದು, ಭಾರವಾದ ಆತನ ಕೈ ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಬಿದ್ದದ್ದು ಮಾತ್ರ ಬಿಂದುವಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ತಲೆ ಎಲ್ಲೋ ಹೋಗಿ ಹೊಡೆದದ್ದೂ ಜ್ಞಾಪಕವಿತ್ತು. ಅನಂತರ ಪ್ರಜ್ಞೆ ಬಂದಾಗ ಅವಳು ತಾನು ನೆಲದ ಮೇಲೆ

NEXT PAGE....

ಬಿದ್ದುದಾಗಿ ತಿಳಿದುಕೊಂಡಳು. ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ನೋಯುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಟ್ಟಿ ನೋಡಿದಾಗ ಅಲ್ಲಾದ ಗಾಯದಿಂದ ರಕ್ತ ಜಿನುಗುತ್ತಿರುವುದು ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ಅವಳು ರಕ್ತಸಿಕ್ತವಾದ ಕೈಯನ್ನು ಸಹ ತೊಳೆಯದೆ ಹಾಗೇ ಕುಳಿತಿದ್ದಳು. ಬೆಳಗಾದಾಗ ಅವಳ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಗಾಯವನ್ನು ಎಲ್ಲರೂ ಕಂಡರಾದರೂ ಯಾರೂ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕೇಳಲಿಲ್ಲ. ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುತ್ತಿದ್ದಾಗ ಶಾಲಿನಿ ಅವಳ ಹಣೆಯ ಮೇಲಿನ ಗಾಯ ಕಂಡು ಕೇಳಿದಳು.

'ಅಕ್ಕಾ ನಿನ್ನ ಹಣೆಯ ಮೇಲೆ ಏನದು ಗಾಯ?'

'ಓ ಅದಾ, ಅದು ಅಪ್ಪ ನಿನ್ನ ಅಕ್ಕನಿಗೆ ತಂದ ಮದುವೆಯ ಉಡುಗೊರೆ'

ಶಾಲಿನಿಗೆ ಸಂಕಟವಾಯಿತು. ಅವಳ ತುಟಿಗಳು ನಡುಗತೊಡಗಿದವು. ಅವಳು ಅಳಲಾರಂಭಿಸಿದಳು. ಅವಳು ಅಕ್ಕನನ್ನು ತಬ್ಬಿಕೊಂಡು ಕೆನ್ನೆಗೆ ಮುತ್ತು ಕೊಡುತ್ತಾ ಕೇಳಿದಳು.

'ಅಕ್ಕಾ, ನಿನಗೆ ನೋವಾಗಲಿಲ್ಲವೇ?'

ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯು ತನಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿದೆಯೆಂದು ಶಾಲಿನಿಗೆ ಮನದಟ್ಟಾಯಿತು. ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಅವು ಹೀಗೆ ಮಾಯವಾಗಲು ಕಾರಣವೇನು? ಅವಳು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಹುಡುಕಲು ಆರಂಭಿಸಿದಳು. ಹುಲ್ಲಿನ ನಡುವೆ, ಗಿಡಗಳ, ರೆಂಬೆಗಳ ಮೇಲೆ, ಎಲ್ಲಾ ಕಡೆಗಳಲ್ಲೂ ಅವಳ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಕಣ್ಣುಗಳು ಹುಡುಕಾಡಿದವು. ಈಗಾಗಲೇ ಶಾಲಿನಿ ಮನೆಯಿಂದ ಬಹು ದೂರ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಳು. ಅವಳಿಗೆ ಬಹಳ ಅಳು ಬರುತ್ತಿತ್ತು. ಅಕ್ಕನ ಮದುವೆಯ ದಿನದಂದು ಅವಳಿಗೆ ಅಲ್ಲೇ ಇರಬೇಕೆಂದಿತ್ತು. ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯದೆ ಹೋಗುವುದಾದರೂ ಹೇಗೆ? ಕೊನೆಗೆ ಒಂದು ತುಂಬೆ ಗಿಡದ ಎಲೆಯ ಮೇಲೆ ಅವಳು ಒಂದು ಪುಟಾಣಿ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಕಂಡಳು. ಚಿಕ್ಕದಾದರೂ ಆ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆ ತನ್ನ ಧರ್ಮವನ್ನಾಚರಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಅವಳು ಆಸೆ ಪಟ್ಟಳು. ಇನ್ನು ಅದನ್ನೇ ಹಿಡಿಯುವುದು ಅವಳ ಕೆಲಸ. ಆದರೆ ಜೊತೆಗಾತಿಯರಿಲ್ಲದ್ದು ಅವಳಿಗೆ ಬಲು ತೊಂದರೆಯಾಯಿತು. ಮೂರು ಜನರೂ ಇದ್ದಿದ್ದರೆ ಕೆಲಸ ಸುಗಮವಾಗುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ಮೆಲ್ಲನೆ ಸದ್ದಿಲ್ಲದೆ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಸಮೀಪಿಸಿದಳು. ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ಬೆರಳುಗಳಿಂದ ಅದರ ಬಾಲವನ್ನು ಹಿಡಿದಳು. ಅವಳು ಜೋರಾಗಿ ಕೂಗುತ್ತಾ ಕುಪ್ಪಳಿಸತೊಡಗಿದಳು. ಆ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆ ಇವಳು ಮುಟ್ಟಿದೊಡನೆ ಹಾರಿ ಅವಳ ಮುಖದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟಿತು. ನಿಮಿಷಾರ್ಧದಲ್ಲಿ ಅದು ನೆಲದ ಮೇಲೆ ಜಿಗಿದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ಅದಕ್ಕೆ ಹೆದರಿಯೇ ಅವಳು ಕೂಗಿ ಕುಪ್ಪಳಿಸಿದ್ದು.

ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯುವುದು ಅಪಾಯಕರವಾದ ಕೆಲಸ ಎಂಬುದು ಅವಳಿಗೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಯಿತು. ತಾನು ಅದಕ್ಕೆ ತಯಾರಾಗಿ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ ಎಂಬುದು ಅವಳಿಗೀಗರ್ಥವಾಯಿತು. ಒಂದು ಬಲೆಯಂತಹುದೇನಾದರೂ ಬೇಕು. ಆ ಮೇಲೆ ಅದನ್ನು ಹಾಕಿ ಮುಚ್ಚಲು ಒಂದು ಚೀಲ ಬೇಕು. ಇದ್ಯಾವುದೂ ಇಲ್ಲದಿದ್ದರೆ ಕಷ್ಟವೇ. ಮತ್ತೆ ಇವಳದನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಮುಂದಾದಾಗ ಈ ಐದು ವರ್ಷದ ಬಾಲಕಿಯನ್ನು ಅದು ಆಟ ಆಡಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿತು. ಹದಿನೈದು ನಿಮಿಷಗಳ ದೀರ್ಘ ಬೇಟೆಯಲ್ಲಿ ಶಾಲಿನಿ ಸುಸ್ತಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಳು. ಕೊನೆಗೂ ಈ ಚೀರಾಟ ಕುಣಿದಾಟ ನಂತರ ಅವಳು ನೋಡುವಾಗ ಅದು ಅಲ್ಲಿಂದ ಮಾಯವಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತ್ತು. ಅವಳಿಗೆ ಕೈಕಾಲುಗಳು ಸೋದತೊಡಗಿದವು. ಅವಳು ಒಂದು ಮಾವಿನ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಹೋಗಿ ಕುಳಿತು ಬಿಟ್ಟಳು. ಹಿನ್ನೀರಿನ ಮೇಲಿನಿಂದ ಬೀಸಿ ಬಂದ ತಂಗಾಳಿ ಅವಳನ್ನು ಸಂತೈಸುವಂತಿತ್ತು.

ಬಿಂದು ವಿವಾಹ ಮಂಟಪದಲ್ಲಿ ವರನೊಂದಿಗೆ ಕುಳಿತಿದ್ದಾಗ ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ತಂಗಿಗಾಗಿ ಸುತ್ತಲೂ ಹುಡುಕಿದಳು. ಅವಳ ಸ್ನೇಹಿತೆಯರೂ, ಮಿಕ್ಕವರೂ ಎಲ್ಲರೂ ಅಲ್ಲಿದ್ದರಾದರೂ ಶಾಲಿನಿ ಮಾತ್ರ ಅಲ್ಲಿರಲಿಲ್ಲ.

ಎಲ್ಲಾದರೂ ಕುಳಿತಿರಬೇಕು ಅಥವಾ ಓಡಿ ಆಟವಾಡುತ್ತಿರಬೇಕು. ವಧೂವರರು ಪರಸ್ಪರ ಉಂಗುರ ಬದಲಾಯಿಸಿದರು. ಹಾರ ಸಮರ್ಪಣೆ ಮಾಡಿಕೊಂಡರು. ಎಲ್ಲಾ ಯಾಂತ್ರಿಕವಾಗಿ ನಡೆಯುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳ ಮನಸ್ಸು ದೂರ ದೂರಕ್ಕೆ ಸಾಗಿ ಶಾಲಿನಿಯನ್ನು ಹುಡುಕುತ್ತಿತ್ತು. ಅದರ ಮಧ್ಯೆ ವರನು ಏನೋ ಕೇಳಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಅದು ಕೇಳಿಸಲೇ ಇಲ್ಲ. ವರನು ಕೋಪಿಸದೆ ನಗುತ್ತಾ ಮತ್ತೆ ಕೇಳಿದನು:

'ನೀನು ಎಲ್ಲಿದ್ದೆ ಬಿಂದೂ?'

'ಆ... ನನ್ನನ್ನು ಏನಾದರೂ ಕೇಳಿದಿರಾ?'

'ಎಲ್ಲಿದ್ದೀ ಅಂತ ಕೇಳಿದೆ ಅಷ್ಟೆ'

'ನಾನು ನನ್ನ ತಂಗಿ ಶಾಲಿನಿಯನ್ನು ನೆನೆಯುತ್ತಿದ್ದೆ. ಅಕ್ಕನ ಮದುವೆಯನ್ನು ನೋಡಬೇಕೆಂದು ಹೇಳಿ ಅವಳು ಮುಂದಿನ ಸಾಲಿನಲ್ಲೇ ಕುಳಿತಿರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದ್ದಳು. ಈಗ ನೋಡಿದರೆ ಅವಳಿಲ್ಲವೇ ಇಲ್ಲ'

'ಇಬ್ಬರೂ ಏಳಿ... ಎದ್ದೇಳಿ... ಅನಂತರ ವರನು ವಧುವಿನ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಪ್ರದಕ್ಷಿಣೆ ಮಾಡಲಿ. ಆದೇ, ಹಾಗೆಯೇ... ಈ ಹುಡುಗಿಯರು ದೀಪಗಳನ್ನು ಹಿಡಿದು ಮುಂದೆ ನಡೆಯತೊಡಗಲಿ...'

ಊಟ ಮಾಡಲು ಕುಳಿತಾಗ ಬಿಂದು ಮತ್ತೆಯೂ ಶಾಲಿನಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿಕೊಂ-ಡಳು. ಯಾರನ್ನು ಕೇಳುವುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಿರಬೇಕಾದರೆ ಮಿನಿಯನ್ನೂ, ಮೀನುವನ್ನೂ ಕಂಡಳು.

'ಶಾಲಿನಿ ಎಲ್ಲಿ?' ಅವಳು ಕೇಳಿದಳು.

'ಆಂ... ನಮಗೇನು ಗೊತ್ತು?'

'ಆಗ ನೀವು ನಾಲ್ಕು ಜನರೂ ಒಟ್ಟಿಗೆ ಹೊರಕ್ಕೆ ಹೋಗುತ್ತಿರುವುದನ್ನು ನಾನು ನೋಡಿದೆನಲ್ಲಾ?' ಅಲ್ಲಿದ್ದ ಒಬ್ಬನು ಕೇಳಿದನು. ಆ ನಾಲ್ಕು ಹುಡುಗಿಯರು ಪರ್ಯಟನಕ್ಕೆ ಹೊರಟಾಗ ಕಂಡ ಪ್ರತ್ಯಕ್ಷ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದವನು.

'ಆಂ...' ಮಿನಿಗೆ ಜ್ಞಾಪಕ ಬಂತು. ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು. 'ಶಾಲಿನಿ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ.'

'ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನೇ?'

'ಹೌದು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ಹಿತ್ತಲಿಗೆ ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ.

'ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯೇ?' ಬಿಂದುವಿಗೆ ಅಳು ಬಂತು. ಅವಳು ಬಿಕ್ಕಳಿಸುವುದನ್ನು ಅಡಗಿಸಲು ಒದ್ದಾಡಿಬಿಟ್ಟಳು. ಇಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಮದುವೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದರೆ, ಶಾಲಿನಿ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಹಿಡಿಯಲು ಹೋಗಿದ್ದಾಳೆ. ಇವಳೇಕೆ ಹೀಗೆ ಮಾಡಿದಳೆಂಬುದು ಹೊಳೆಯದಾಗ ಬಿಂದುವಿಗೆ ತುಂಬಾ ಸಂಕಟವಾಯಿತು. ಅವಳು ಎದ್ದು ಹೊರಟಳು. ವರನು ಅವಳನ್ನು ಹಿಂಬಾಲಿಸಿದನು. ಪಕ್ಕದ ಹಿತ್ತಲಿನಲ್ಲಿದ್ದ ಒಂದು ಮಾವಿನ ಮರದ ಕೆಳಗೆ ಅವರು ಅವಳನ್ನು ಕಂ-ಡರು.

ಶಾಲಿನಿ ಮುದುಡಿಕೊಂಡು ಮಲಗಿದ್ದಳು. ಗಾಢ ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿದ್ದಳು. ಹಿನ್ನೀರಿನ ಮೇಲಿನಿಂದ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಒಳ್ಳೆಯ ತಂಪಾದ ಗಾಳಿಯಲ್ಲಿ ಅವಳ ತಲೆಗೂದಲು ನೃತ್ಯ ಮಾಡುತ್ತಿತ್ತು. ಅವಳು ನಿದ್ದೆಯಲ್ಲಿ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯ ಸ್ವಪ್ನ ಕಾಣುತ್ತಲಿದ್ದಳು. ನೆಲದ ತುಂಬಾ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಗಳು ನಡೆದಾಡುತ್ತಿವೆ. ತನಗೆ ಬೇಕಿದ್ದಷ್ಟು ಮಿಡತೆಗಳನ್ನು ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಬಾಚಿ ತುಂಬಿಕೊಳ್ಳಬಹುದು.

ಬಿಂದು ಸ್ವಲ್ಪ ಹೊತ್ತು ತನ್ನ ಪುಟ್ಟ ತಂಗಿ ಶಾಲಿನಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ನಿಂತಳು. ಆಗಲೇ ಅವಳು ಕಂಡದ್ದು. ಶಾಲಿನಿಯ ಮುಖವನ್ನು ದಿಟ್ಟಿಸಿ ನೋಡುತ್ತಿರುವಂತೆ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯು ಅಲ್ಲಿ ನಿಂತಿತ್ತು. ಅವಳು ಶಾಲಿನಿಯನ್ನು ಬಾಚಿ ಎತ್ತಿಕೊಂಡಳು. ಆಗ ಶಾಲಿನಿ ಕಣ್ಣು ತೆರೆದಳು.

'ಶಾಲಿನಿ, ನೀನೇನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೆ ಇಲ್ಲಿ?'

'ನಾನೇ...' ಅವಳು ಆಶ್ಚರ್ಯಚಕಿತಳಾಗಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿದಳು. 'ನಾನು ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ಹಿಡಯಲು ಬಂದೆ. ಅಕ್ಕಾ ನಿನ್ನ ಮದುವೆ ಆಗಿ ಹೋಯಿತೆ?' ಅವಳು ಕುಂಠಿತಳಾಗಿ ಕೇಳಿದಳು.

ಬಿಂದು ಅದಕ್ಕುತ್ತರವೀಯದೆ ಪುಟ್ಟ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಯನ್ನು ತೋರಿಸುತ್ತಾ 'ಇದೋ ನೋಡು, ನಿನಗಾಗಿ ಅದು ಕಾದು ನಿಂತಿದೆ ಪಾಪ' ಹೇಳಿದಳು.

ಶಾಲಿನಿ ತುಟಿ ಸೊಟ್ಟಗೆ ಮಾಡಿ ನಕ್ಕಳು. ನನ್ನನ್ನು ಅಲ್ಲಿ, ಇಲ್ಲಿ ಇಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಓಡಿಯಾಡಿಸಿ ಇಲ್ಲಿ ನೀನು ನಿದ್ದೆ ಮಾಡಿದೆಯಾ ಎಂದು ಅದು ಕೇಳುತ್ತಿದೆಯೇನೋ ಎನ್ನಿಸಿ ಅವಳಿಗೆ ನಗು ಬಂದಿತ್ತು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ತಲೆ ಎತ್ತಿ ನೋಡಿದ ಶಾಲಿನಿಗೆ 'ಭಾವ' ಕಾಣಿಸಿದರು. ಒಂದೇ ನೋಟದಲ್ಲಿ 'ಭಾವ' ಅವಳಿಗೆ ಹಿಡಿಸಿದರು. ಅವಳು ಹೇಳಿದಳು.

'ಅಕ್ಕ ನಿನ್ನ ಈ 'ಭಾವ' ನನಗೆ ತುಂಬಾ ಇಷ್ಟವಾದರಕ್ಕ'

ವರನು ನಸುನಗುತ್ತಾ ಅವಳನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಲು ತನ್ನ ಕೈ ಚಾಚಿದನು. ಶಾಲಿನಿ ಆತನ ತೋಳಿಗೆ ಜಾರಿದಳು.

'ಬಿಂದು, ಇಲ್ಲಿ ನೋಡು' ಆತನು ಹೇಳಿದನು. 'ನಾವು ಇವಳನ್ನು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿಬಿಡೋಣ. ಇವಳು ನಮ್ಮ ಜೊತೆಯಲ್ಲೇ ಇರಲಿ. ಏನಂತೀ? ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಅಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಗಳಿವೆ. ಹಿಡಿಯಲು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ.'

ಆತನು ಶಾಲಿನಿಯನ್ನು ಕೇಳಿದನು. 'ಏನು ಶಾಲಿನೀ, ಈ ಭಾವನ ಜೊತೆ ಬರುತ್ತೀಯಾ?'

ಅವಳು ಎಂದೋ ತಯಾರಾಗಿದ್ದಳು.

ಬಿಂದುವಿನ ಕಣ್ಣುಗಳು ಅರಳಿದವು. ಎರಡು ಮಾತುಗಳೂ – ಶಾಲಿನಿಯು ನಮ್ಮ ಜೊತೆ ಬರುವುದೂ, ಅಲ್ಲಿ ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಹಸಿರು ಮಿಡತೆಗಳು ಇವೆ ಎನ್ನುವುದು ಆತನೆಂದಂತೆ ಸರಿಯಾಗುವುದಾದರೆ? ಅವಳ ಕಣ್ಣುಗಳು ಆಸೆ, ಆಕಾಂಕ್ಷೆ, ನಿರೀಕ್ಷೆಗಳಿಂದ ಮಿನುಗತೊಡಗಿದವು. ■

BACK TO MAIN PAGE